

4. Kui Üldkohus oleks järginud õiguse aluspõhimõtteid, sealhulgas kohustust oma otsust põhjendada, oleks ta talle esitatud hagi rahuldanud põhjustel, mis on ära toodud allpool.
5. Tehtud vead on õiguslikult olulised. Apellant toob seega esile põhjused, miks Üldkohus oleks pidanud jäeldama, et esitatud nõuded olid põhjendatud, kuna oli rikutud seoses õiglase menetlusega tunnustatud põhimõtteid ja ELI kaubamärgimääruse asjakohaseid sätteid, arvestades apellatsioonikoja menetluses esitatud asjaolusid.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Najwyższy (Poola) 18. septembril 2017 – Mariusz Pawlak
versus Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

(Kohtuasi C-545/17)

(2018/C 013/03)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Najwyższy

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Mariusz Pawlak

Vastustaja: Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiivi 97/67/EÜ ühenduse postiteenuste siseturu arengut ja teenuse kvaliteedi parandamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta ⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 esimest lauset koosmõjus artikliga 8 tuleb tõlgendada nii, et erioigust andvaks tuleb pidada liikmesriigi sellist menetlusõigusnormi nagu 17. novembri 1964. aasta tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikli 165 § 2 (konsolideeritud redaktsioon; *DZ. U.* 2016, nr 1822, mida on hiljem muudetud; edaspidi „k.p.c.“), mille kohaselt on menetludokumendi esitamisega kohtule samaväärne üksnes menetludokumendi postitamine liikmesriigi postiasutuses, mis kuulub universaalteenuseid osutama määratud postiteenuse osutajale, st universaalteenuste osutamiseks kohustatud teenuseosutajale, ning dokumendi esitamisega kohtule ei ole samaväärne menetludokumendi postitamine liikmesriigi postiasutuses, mis kuulub mõnele muule universaalpostiteenuste osutajale kui määratud teenuseosutaja?
2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt: Kas direktiivi 97/67/EÜ artikli 7 lõike 1 esimest lauset koosmõjus ELL artikli 4 lõikega 3 tuleb tõlgendada nii, et eeliseid, mis tulenevad määratud teenuseosutajale sellest, et direktiivi 97/67/EÜ artikli 7 lõike 1 esimest lauset rikkudes on talle antud erioigus, tuleb laiendada teistele postiteenuste osutajatele, mille tagajärjel on menetludokumendi postitamine liikmesriigi postiasutuses, mis kuulub mõnele muule universaalpostiteenuste osutajale kui määratud teenuseosutaja, samaväärne selle dokumendi esitamisega kohtule, ja nimelt kohaldades põhimõtteid, mis vastavad Euroopa Liidu Kohtu 21. juuni 2007. aasta otsuses Jonkman jt (C-231/06–C-233/06, ECLI:EU:C:2007:373) välja töötatud põhimõtetele?

3. Juhul kui teisele küsimusele vastatakse jaatavalt: Kas direktiivi 97/67/EÜ artikli 7 lõike 1 esimest lauset koosmõjus ELL artikli 4 lõikega 3 tuleb tõlgendada nii, et menetlusosaline, kes esindab liikmesriiki, saab tugineda liikmesriigi sellise õigusnormi nagu k.p.c. artikli 165 § 2 vastuolule direktiivi 97/67/EÜ artikli 7 lõike 1 esimese lausega?

⁽¹⁾ ELT 1998, L 15, lk 14; ELT eriväljaanne 06/03, lk 71.

Basic Net SpA 18. septembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 20. juuli 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-612/15: Basic Net versus EUIPO (Kolme vertikaalse triibu kujutis)

(Kohtuasi C-547/17 P)

(2018/C 013/04)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Basic Net SpA (esindaja: advokaat D. Sindico)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Apellandi nõuded

- esimese võimalusena tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja teha asjas lõplik lahend, nõustudes täies ulatuses või osaliselt toodud õigusväidetega ning hinnates eelnevates astmetes esitatud tõendeid ja dokumente;
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja suunata asi tagasi Üldkohtule, nõustudes täies ulatuses või osaliselt toodud õigusväidetega ning hinnates eelnevates astmetes esitatud tõendeid ja dokumente, ja
- igal juhul mõista mõlema kohtuastme (Üldkohus ja Euroopa Kohus) kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited ja peamised argumendid

1. Määruse nr 207/2009 (kaubamärgimäärus) artikli 7 lõike 3 rikkumine

Üldkohus pidas eristusvõime omandamise kohta esitatud tõendeid ebapiisavaks ja jättis hagi rahuldamata, ilma et ta oleks selgitanud põhjuseid, miks tõendatud ja tunnustatud eristusvõime on ebapiisav ja ei võimalda seega taotletud kaubamärki registreerida.

Üldkohtu otsus on põhjendamata ja vastuolus õigusnormis eneses ettenähtuga, sest kaubamärgina registreerimise tingimus on, et tähise kujutis oleks selge, täpne, isenesest täielik, kergesti kättesaadav, arusaadav, püsiv ja objektiivne.

2. Kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine – tähise, mille registreerimisest keelduti, olemuslik eristusvõime ja registreeritavus

Eelnevates astmetes ei analüüsitud ammendavalt ja koherentselt esitatud tõendeid ja Üldkohtu järeldused on vastuolulised, vastuolus õigusnormide sõnastuse ja mõtte ning EUIPO enda ja Euroopa Liidu Kohtu praktikaga. Eelkõige jättis Üldkohus andmata üldhinnangu tõenditele ja piirdus nende üksikhaaval analüüsimisega, rikkudes kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punktis b sätestatud.